

Evangelia lui Nicodim

Este posibil să fi fost scrisă chiar de Sf.Nicodim, care conform tradiției a fost ucenic al lui Hristos. Se știe că această manuscris în veacul al III-lea a fost folosit de comunitatea creștină și de unii dintre Sfinții Părinți.

Această lucrare a fost publicată de părintele Grinaeus în "Ortodoxografia".

Evangelia lui Nicodim, ucenicul privind Suferințele și Răstăgnirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Cap. I

1 Ana și Caiafa și Sumas, Datan, Gamaliel, Iuda, Levi, Neftali, Alexandru, Cyrus și alți Evrei, s-au înfățișat în fața lui Pilat acuzându-l pe Iisus de multe fapte rele.

2 Și au spus: "Noi sântem siguri că Iisus este fiul lui Iosif lemnarul, dar el s-a declarat pe sine Fiul lui Dumnezeu și rege; și nu numai atât ci a încălcat și ziua de sabat precum și legile părinților noștri."

3 Iar Pilat a întrebat; "Ce este ceea ce a declarat el în favoarea sa și ce are de gând prin faptele astea?"

4 Iar Evrei i-au răspuns: "Noi avem legile noastre care ne opresc a vindeca în ziua de sabat, dar el a vindecat și un șchiop și un surd, pe cei în suferință, pe orbi, pe leproși, pe cei îndrăciți, prin metode îndoielnice."

5 Iar Pilat i-a întrebat: "Cum a făcut el acestea prin metode îndoielnice?" Iar ei au răspuns: "El a îndemnat și a scos pe diavoli cu stăpânul diavolilor; și astfel toate lucrurile i s-au supus."

6 Apoi Pilat a răspuns: "A scoate afară draci din cei îndrăciți, nu mi se pare a fi faptă a unui duh necurat, ci mai de grabă o faptă de la Dumnezeu."

7 Iar Evrei s-au revoltat și au cerut de la Pilat: "Noi te rugăm Înălțimea ta să-l aduci în fața tribunalului tău și să-l judeci după opinia ta."

8 Apoi Pilat a chemat pe un trimis de-ai săi, poruncindu-i: "Ce sens mai are, adă-l în coace?"

9 Apoi a plecat trimisul, căci l-a cunoscut pe Hristos căci l-a slujit. Ținând ceasul într-o mână, a spus: "Doamne, urcă pe aici și vino căci guvernatorul te-a chemat."

10 Văzând Evrei că Pilat a pus pe trimisul său să-l cheme, au început a cârți către Pilat: "De ce nu ai pus pe unul oarecare să meargă după el ci pe trimisul tău?" Această fiindcă au văzut că trimisul l-a cunoscut pe Hristos și i-a zis, "Doamne, guvernatorul te cheamă."

11 Apoi l-a chemat Pilat pe trimis și l-a întrebat: "De ce ai spus în felul acesta?"

12 Iar trimisul a răspuns: "Când m-ai trimis din Ierusalim la Alexandria, l-am văzut pe Iisus călare pe un asin și pe fii Evreilor strigând: Osana. Având câte o ramura de măslin în mâinile lor.

13 Alți și-au sfâșiat hainele, spunând: Salvează ne tu cel care ești în

1

ceruri; binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului."

14 Auzind aceasta, Evrei au început a protesta împotriva trimisului, spunând: "Fii Evreilor au strigat în limba lor, cum ai putut tu să înțelegi spusele lor?"

15 Dar trimisul, le-a răspuns: "Am întrebat pe unul dintre Evrei: Ce înseamnă ceea ce strigă fii?"

16 Și acela mi-a explicat, spunând că Osana înseamnă, o Doamne salvează-mă, o Doamne salvează."

17 Pilat apoi le-a zis: "De ce tăceți? Cu ce-a greșit trimisul meu?" Dar ei tăce-au în continuare.

18 Apoi a spus Pilat trimisului: "Du-te și vezi și cu orice preț adu-l aici."

19 Și s-a dus trimisul și a procedat la fel ca înainte, spunând: "Doamne, vino căci guvernatorul te cheamă la el."

20 Și intrând Iisus, steagurile cu semne i s-au închinat până la pământ;
21 În timp ce Evrei mai mult au început a protesta împotriva stegarilor deoarece s-au închinat steagurile înaintea lui.
22 Dar Pilat i-a întrebat din nou: "Ce aveți de strigați din nou împotriva signoforilor mei?"
23 Iar ei au răspuns: "Noi am văzut pe cei cu semnele de pe steaguri cum i s-au închinat și i-au slujit?"
24 I-a chemat apoi guvernatorul și i-a întrebat pe ei: "De ce faceți asta?"
25 Iar ei i-au răspuns lui Pilat: "Noi toți sântem Păgâni și slujim zeilor în temple și nu sântem cu nimic de vină? Noi doar am ținut steagurile în mâini, dar ele singure s-au aplecat."
26 Atunci a spus Pilat mulțimi din sinagogă: "Alegeți-vă oameni puternici dintre ai voștri și să țină steagurile să vedem ce va fi apoi, dar se vor închina din nou."
27 Astfel câțiva dintre bătrâni ai Evreilor au chemat de afară doisprezece oameni dintre cei mai puternici și mai dibaci și le-au dat lor să țină steagurile și să stea în fața guvernatorului.
28 Apoi Pilat a ordonat trimisului său: "Ia-l pe Iisus mergi cu el afară iar apoi intră din nou." Și Iisus și trimisul au ieșit de pe hol.
29 Între timp Pilat i-a chemat pe cei ce țineau steagurile și le-a zis că dacă și de data aceasta nu se va înnâmpla la fel, le va tăia capetele.
30 Apoi guvernatorul a poruncit ca Iisus să intre din nou.
31 Și trimisul a procedat ca mai înainte și a intrat cu Iisus în același fel.
32 Și iarăși cum a intrat Iisus, steagurile din nou i s-au închinat.

Cap. II

1 Văzând aceasta lui Pilat i s-a făcut frică și era cât pe aci să se ridice de pe scaun.
2 Însă în tocmai nevasta sa care a stat de o parte, a trimis pe cineva să-i spună: "Să nu ai nimic deaface cu acest om drept, fiindcă am avut o viziune în care am suferit mult astă noapte."
3 Când Evrei au auzit aceasta au spus: "Au oare nu ți-am zis noi că acesta este un vrăjitor? Vezi ce a făcut nevesti tale."
4 Atunci a chemat Pilat pe Iisus, spunând: "Tu auzi ce mărturi aduc aceștia împotriva ta; și nu spui nimic?"
5 Dar Iisus i-a răspuns: "Dacă n-ar fi avut putere să vorbească, n-ar fi vorbit; dar fiindcă fiecare are drept să vorbească, bune s-au rele, lasă-i să vorbească."
6 Iar bătrâni dintre Evrei i-au răspuns: "Ce mai avem a spune? 2
7 În primul rând, noi știm despre tine că ai fost născut din preacurvie; a doua la mână, că din cauza ta au fost uciși prunci din Betleem; a treia, că tatăl tău și mama ta au fugit în Egipt, căci n-au dat crezare propriului popor."
8 Unii dintre Evrei fiind mai reali, au zis: "Noi nu putem spune că a fost născut din flori; însă știm că mama sa Maria, a fost logodită cu Iosif, deci n-a fost născut din preacurvie."
9 Atunci Pilat a zis către Evrei care au susținut că Iisus a fost făcut din preacurvie: "Această mărturie a voastră nu este adevărată, căci părinți lui au fost logodiți, după cum susțin aceștia, care sunt ai voștri."
10 Atunci Ana și Caiafa au zis către Pilat: "Este de luat în seamă ceea ce spune mulțimea aceasta, că este născut din preacurvie și este vrăjitor; iar ce-i ce nu susțin aceasta, sunt prozeliți și ucenici de-ai lui."
11 Iar Pilat i-a întrebat: "Cine sânt prozeliți?" Dar ei au zis: "Ei sânt fii de păgâni, nu sânt Evrei."
12 Atunci au strigat, Asterius, Antonius, Iacob, Caras, precum și Samuel, Isac și Fineas: "Noi nu sântem prozeliți ci fii de Evrei și vorbim adevărul, căci am fost de față la logodna Mariei."

13 Atunci Pilat s-a adresat celor doisprezece, spunându-le: "Vă jur pe viața lui Cezar să spuneți adevărul la lucrurile acestea, dacă sunt adevărate s-au nu."

14 Iar aceștia i-au răspuns: "Noi avem o lege, care ne interzice să jurăm, căci este păcat; lasă jure ei pe viața lui Cezar dacă ceea ce noi spunem nu este adevărat și vom fi mulțumiți să-l osândim la moarte."

15 Atunci Ana și Caiafa au spus către Pilat: "Acei doisprezece oameni, cred că noi nu știm cum este născut Iisus și că este un vrăjitor, care pe de asupra mai susține că este și fiul lui Dumnezeu, și rege; ceea ce noi nu putem crede în nici un chip."

16 Atunci a dat Pilat ordin ca toți să iese afară și Iisus, de cât cei doisprezece care au zis că nu este născut din preacurvie, întrebându-i: "De ce vor de fapt Evrei să-l omoare pe Iisus?"

17 Iar aceștia i-au răspuns: "Ei sânt supărați pe el că a vindecat în ziua de sabat" și Pilat a spus: "Îl vor omorâ ei pe că a făcut o faptă bună?" Iar aceștia au răspuns: "Da, domnule."

Cap. III

1 Atunci plin de mânie, Pilat a ieșit la Evrei și le-a zis: "Chema voi pe toată lumea ca martor, căci eu n-am găsit nici o vină în acest om."

2 Iar Evrei au strigat: "Dacă nu era un om rău, nu l-am fi adus în fața ta."

3 Și Pilat le-a răspuns: "Luați-l și judecați-l după legea voastră."

4 Nouă nu ne este îngăduit să osândim pe cineva la moarte."

5 Iar Pilat le-a răspuns din nou: "Atunci nu-l omorâți, este al vostru, nu al meu."

6 Apoi s-a înapoiat în hol și l-a chemat pe Iisus și i-a zis: "Ești tu regele Evreilor?"

7 Și Iisus răspunzând i-a zis: "Spui tu asta de la tine, s-au Evrei ți-au spus asta despre mine?"

8 Dar Pilat i-a răspuns lui Iisus: "Sânt eu Evreu? Întregul popor și mulțimea de Evrei te-a adus la mine, ce ai făcut?"

9 Atunci Iisus i-a spus: "Împărăția mea nu este din lumea aceasta; dacă împărăția mea ar fi fost din lumea aceasta, atunci supuși mei s-ar fi luptat și

3

eu na-și fi fost dat pe mâna Evreilor; însă împărăția mea nu este de aici."

10 Și Pilat l-a întrebat: "Ești tu rege?" Iar Iisus i-a spus: "Tu spui asta, că eu sânt rege; pentru acest sfârșit am fost născut și am venit în lumea asta; și pentru acest lucru am venit ca să fiu mărturie adevărului și toți cei ce sânt din adevăr, au auzit cuvintele mele."

11 Și Pilat l-a întrebat: "Ce este adevărul?"

12 Iar Iisus a spus: "Adevărul este din Cer".

13 Apoi Pilat a zis: "Deci adevărul nu este pe pământ."

14 Și Iisus i-a răspuns: "Crede, că adevăr este pe pământ, printre ce-i ce au putere să judece ca ei să fie purtați de adevăr și de judecata ce-a dreaptă."

Cap.IV

1 Atunci lăsându-l pe Iisus în pretoriu, a ieșit la Evrei și le-a zis: "Eu nu am găsit nici o vină în Iisus."

2 Dar Evrei i-au răspuns: "Însă el a mai spus că poate să distrugă templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l ridice la loc."

3 Și Pilat i-a întrebat: "Ce fel de templu este acela de care a vorbit?"

4 Apoi Evrei i-au vorbit că este templul pe care l-a ridicat Solomon în patruzeci și șase de ani și că el îl va distruge și-l va ridica la loc.

5 Iar Pilat le-a zis din nou: "Eu sânt nevinovat de sângele acestui om, faceți ce știți."

6 Și Evrei au zis: "Sângele lui asupra noastră să fie și asupra copiilor noștri." Apoi Pilat i-a chemat de o parte pe bătrâni, pe scribi, pe preoți și Leviți și le-a zis: "Nu faceți aceasta; faptul că i-a vindecat pe bolnavi și că a încălcat sabatul, nu pot fi lucruri vrednice de moarte."

7 Însă preoți și Leviți au început din nou a cânta: "Pe viața lui Cezar, oricine blasfemiează este vrednic de moarte; însă acest om a blasfemiât împotriva Domnului."

8 Auzind aceasta, guvernatorul le-a poruncit din nou Evreilor să iese afară din hol; și chemându-l pe Iisus îi spuse: "Ce să fac cu tine?"

9 Iar Iisus i-a răspuns: "Fă după cum este scris"

10 "Cum este scris"? L-a întrebat Pilat.

11 Și Iisus i-a zis: "Moise și proroci au prorocit despre suferințele mele și despre răstăgnire."

12 Dar când au auzit Evrei aceste cuvinte provocatoare, au început a striga: "Pentru ce mai amâni să mai ascuți blasfemiile acestui om?"

13 "Dacă aceste cuvinte vă sunt vouă blasfemie, luați-l și judecați-l după legea voastră", le-a spus Pilat.

14 Iar Evrei s-au auzit spunând: "Legea noastră îl obligă să primească patruzeci fără una de bice dacă păcătuiește împotriva altui om iar dacă blasfemiează împotriva Domnului, să fie omorât cu pietre."

15 Și iarăși le-a spus Pilat: "Dacă acele cuvinte ale lui au fost blasfemie, judecați-l după legea voastră."

16 "Legea noastră nu ne dă voie să omorâm pe nimeni", i-au zis Evrei; "noi vrem să fie răstăgnit, fiindcă a meritat să moară pe cruce."

17 Iar Pilat le-a zis: "El n-a deslujit să fie crucificat; lăsați-l să fie doar biciuit și apoi lăsat să plece."

18 Dar priviind guvernatorul printre mulțimea de Evrei, i-a văzut pe unii cu lacrimile în ochi; și a zis către mai marele dintre preoți Evreilor: "Nu toți dintre voi doresc moartea lui."

4

19 Însă bătrânii i-au răspuns: "Noi cu toți am venit aici pentru această rugaminte, ca el să fie osândit la moarte."

20 "De ce trebuie să moară"? I-a mai întrebat Pilat.

21 Iar ei au răspuns: "Fiindcă se declarase a fi Fiul lui Dumnezeu și Rege."

Cap.V

1 Atunci un oarecare Evreu pe nume Nicodim, a ieșit în fața guvernatorului și a spus: "Te implor pe tine drept-judecătorule, a mă învoi să spun și eu câteva cuvinte".

2 "Vorbește", i-a zis Pilat.

3 Și Nicodim a început a vorbi bătrânilor dintre Evrei, scribilor, preoților, Leviților și întregi mulțimi de Evrei: "Ce vreți să faceți cu omul acesta?"

4 El a făcut multe minuni și lucruri folositoare, precum n-a mai făcut vreunul vreo dată pe pământ și nici nu va mai face. Lăsați-l să plece și nu-i faceți vreun rău, căci dacă este trimis de la Dumnezeu, minunile lui vor rămâne; dar dacă sunt de la om, se vor destrăma.

5 Precum Moise care a fost trimis de Dumnezeu în Egipt și a făcut minuni, precum l-a îndemnat Dumnezeu înaintea Faraonului și a magilor săi Ianes și Iambres; și Moise i-a învins.

6 Căci minunile lor n-au fost de la Dumnezeu, o voi scribi și Farisei; și au pierit cu toți ce-i ce le-au dat lor crezare.

7 De aceea, zic eu vouă, lăsați-l pe acest om să plece, căci minunile pe care le-a făcut vin de la Dumnezeu și el nu merită să moară."

8 Atunci Evrei i-au spus lui Nicodim: "Ai fi ajuns și tu ucenicul lui și-i ți parte?"

9 Iar la aceasta le-a răspuns Nicodim: "Oare și guvernatorul o fi ucenicul său, fiindcă îi ține parte? Oare nu Cezar l-a pus la locul ăsta?"

10 Dar când au auzit aceste spuse, Evrei s-au temut și și-au mușcat limba la vorbele lui Nicodim și i-au spus: "Mărite, tu ai primit cu adevărat faptele lui și știi multe despre Hristos!"

11 Și Nicodim le-a zis: "Amin; am primit faptele lui într-adevăr și multe despre el, după cum spuneți."

12 Apoi s-a ridicat un alt iudeu și a cerut guvernatorului să spună câteva cuvinte.

13 Iar Pilat i-a zis: "Vorbește" și spune ce-ai de spus."

14 Și a început acesta a spune: "Am fost infirm timp de treizeci și opt de ani și am așteptat lângă fântâna din Ierusalim, ca îngerul să vină să miște apa, ca să mă vindec, dar întodeauna alcineva mi-a luat-o înainte și s-a vindecat, dar eu am rămas așa.

15 Și când Iisus m-a văzut întins acolo, mi-a zis: Vrei să te vindec? Și eu am spus: Doamne nu am pe nimeni să mă ducă până la apă când îngerul vine.

16 Dar el mi-a zis: Ridică-te, ia-ți patul și mergi. Și imediat m-am făcut bine și mi-am luat patul și am plecat."

17 Dar Evrei au zis către Pilat: "Stăpâne, binevoiește al întreba în ce zi a fost vindecat de boala lui."

18 Iar infirmul a răspuns: " A fost în zi de Sâmbătă".

19 Și Evrei au spus: "Au oare nu ți-am spus noi că el vindecă în ziua de sabbat și alungă diavoli cu prințul diavolilor?"

20 Atunci un alt iudeu s-a anunțat și a spus: "Eu am fost orb, am putut auzi, dar n-am putut vedea pe nimeni; și

5

trecând Iisus prin preajma mea, am auzit mulțimea ce mergea în urma lui și am înrebat ce este aceasta?

21 Și mi-au spus că Iisus a trecut pe aci. Atunci am strigat, spunând: Iisuse, fiu al lui David, fie-ți milă de mine. Și el s-a oprit și a poruncit să mă aducă înaintea lui și mi-a spus: Ce vrei să-ți fac?

22 Și am spus: Doamne, să-mi capăt vederea.

23 Și el mi-a spus: Să-ți vină vederea; și în același timp am început a vedea și l-am urmat, mulțumind și fiind plin de bucurie."

24 Apoi un alt Evreu s-a anunțat și a vorbit: "Eu am fost leproș și el m-a vindecat, doar cu cuvântul, spunându-mi să devin curat și dintr-o dată m-am curățit."

25 Și încă un alt Evreu s-a ridicat și-a spus: "Eu am fost gârbav iar el m-a îndreptat, doar prin vorbele sale."

26 Apoi o oarecare femeie pe nume Veronica, a spus: "Eu am avut o scurgere de sânge timp de doisprezece ani și doar ce i-am atins haina la un capăt și m-am vindecat pe loc."

27 Iar Evrei au spus: "Noi avem legea, care spune că femeia nu poate fi martoră."

28 Și după altele care s-au mai întâmplat, un alt iudeu a spus: "Eu l-am văzut pe Iisus când a fost invitat la nuntă în Cana Galileei, împreună cu ucenici săi; când a transformat apa în vin.

29 Când vinul s-a terminat, el a poruncit slujnicilor să umple cu apă șase butoiașe și apoi le-a binecuvântat și a prefăcut apa în vin și toți oamenii au băut, fiind mirați de cele văzute."

30 Și un alt iudeu a zis: "Eu l-am văzut pe Iisus propovăduind în Sinagogă în Capernaum; iar acolo a fost un îndrăcit, care a strigat să-l lase în pace, spunând: Ce avem noi cu tine, Iisuse din Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Știu că tu ești Sfântul lui Dumnezeu.

31 Iar Iisus l-a muștrat și i-a spus: Fi pe pace, duh necurat și ieși afară din acest om; și pe loc l-a părăsit pe om și nu l-a mai necăjit."

32 Apoi un Fariseu a zis: Și eu am văzut o mulțime mare venind la Iisus, din Galileea, din Iudea, de pe coastele mării și din alte țări, cum este Iordanul; și pe mulți infirmi care au venit, el i-a vindecat pe toți.

33 Și am mai auzit duhuri necurate, țipând și spunând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu; iar Iisus i-a muștrat, să nu dezvăluie cine este el."

34 După aceasta o altă persoană s-a ivit, pe nume Centurio, spunând: "Eu l-am văzut pe Iisus în Capernaum și l-am oprit și l-am rugat spunând: Doamne, robul meu stă întins acasă fiind bolnav și înțepenit.

35 Iar Iisus a spus: Voi merge să-l vindec.

36 Însă eu am zis: Doamne, eu nu sânt vrednic să intri sub acoperișul meu; ci doar spune și robul meu se va vindeca.

37 Și Iisus mi-a zis: Mergi și fie-ți după cum voiești. Și robul meu s-a vindecat în aceeași oră.

38 Atunci și un bogat a luat cuvântul și a spus: "Am avut un fiu bolnav, pe patu de moarte în Capernaum iar când am auzit că Iisus este venit în Galileea, am mers și l-am implorat să vină la casa mea, ca să-mi vindece fiul, căci era pe patu de moarte.

39 Iar el mi-a zis: Mergi în pace, fiul tău trăiește.

40 Și întradevăr fiul meu s-a făcut bine din ceasul acela."

41 Apoi încă mulți iudei au vorbit, bărbați și femei, strigând: "El este întradevăr Fiul lui Dumnezeu, care-le i-a vindecat pe toți doar prin cuvântul său și i-a făcut bine pe îndrăciți."

6

42 Alți dintre ei mai spune-au: "Puterea sa poate să fie numai de la Dumnezeu."

43 Și Pilat le-a spus Evreilor: "De ce și medici voștri nu-i vindecă pe îndrăciți?"

44 Și se auzeau unii strigând: "Puterea de-a alunga dracii este numai de la Dumnezeu."

45 Iar alți se auzeau: "Acesta l-a înviat pe Lazăr din morți, după ce a stat patru zile în mormânt."

46 Și auzind toate acestea, Pilat a început a tremura, zicând către mulțimea de Evrei: "Ce veți câștiga voi vărsând acest sânge nevinovat?"

Cap.VI

1 Atunci Pilat a chemat pe Nicodim și pe ce-i doisprăzece ce-au susținut că Iisus nu este făcut din preacurvie și le-a zis: "Ce să fac?" Văzând atâta zarvă în popor.

2 Iar ei au spus: "Noi nu știm, să-i întrebăm pe ei, cei care fac gălăgie."

3 Și a chemat Pilat din nou mulțimea și le-a spus: "Voi știți că aveți un obicei, prin care eu vă pot elibera un deținut în fața sărbători de paște;

4 Am un prizonier însemnat, ucigaș, care se numește Baraba și pe Iisus, care este numit Hristos, pe care nu l-am găsit cu nimic vinovat de moarte; pe care dintre cei doi vreți să vi-l eliberez?"

5 Iar ei au strigat cu toți într-un glas, spunând: "Eliberează-l pe Baraba."

6 Apoi Pilat i-a întrebat: "Dar ce să fac cu Iisus care este numit Hristos?"

7 Iar ei au răspuns cu toți: "Să fie răstâgnit."

8 Și iarăși au mai spus către Pilat: "Tu nu ești de partea lui Cezar, dacă îl eliberezi pe acesta? Căci el s-a declarat Fiul lui Dumnezeu și rege. Crezi tu că ar trebui el să fie rege și nu Cezar?"

9 Atunci Pilat plin de mânie le-a răspuns: "Voi sunteți un popor de răzvrățiți și întodeauna ați fost împotriva celor care vă vor binele?"

10 Iar Evrei s-au auzit spunând: "Cine sunt cei ce ne-au vrut binele?"

11 "Dumnezeul vostru", le-a răspuns Pilat, "care v-a scos din robia Egipteană și v-a trecut peste Marea cea Roșie, ca peste uscat și v-a hranit cu mană în pustie și cu prepelițe și v-a scos apă din stâncă și v-a dat o lege cerească.

12 Voi la-ți provocat întodeauna și va-ți făcut vițel turnat la care va-ți închinat și căruia ia-ți adus oferte și ați spus: Acesta este Dumnezeul tău, O Izraele, care te-a scos din robia Egipteană!

13 De aceea, Dumnezeul vostru a vrut să vă nimicească; dar Moise s-a interpus și a cerut iertare lui Dumnezeu pentru voi, ca să vă ierte păcatele.

14 Apoi va-ți răzvrătit din nou ca să-l omorâți pe Moise și Aron, când s-au ascuns în Tabernaclu și întodeauna a-ți cântit împotriva lui Dumnezeu și a prorocilor lui."

15 Și sculându-se apoi Pilat de pe scaunul său, a vrut să plece; însă Evrei cu toți într-un glas au strigat: "Noi pe Cezar îl recunoaștem de rege, nu pe Iisus.

16 De când s-a născut la el au venit înțelepți și i-au oferit daruri; iar când a auzit Irod, a vrut să-l omoare.

17 Iar când tatăl său a auzit de aceasta, a fugit cu el și mama sa Maria în Egipt. Când a auzit Irod de el că s-a născut, a vrut să-l omoare; și de aceea a trimis ostași de i-au omorât pe toți princi din Betleem și de pe toată coasta, pe toți până la doi ani, din cauza lui."

7

18 Când a auzit toate acestea, lui Pilat i s-a făcut frică și poruncind să se facă liniște în popor, s-a întors către Iisus și l-a întrebat: "Atunci, ești tu rege?"

19 Toți Evrei au început din nou să strige: "El este acela pe care Irod a căutat să-l omoare."

20 Atunci Pilat a luat apă și s-a spălat pe mâini înaintea mulțimi, spunând: "Eu sânt nevinovat de sângele acestui om, faceți ce vreți."

21 Iar Evrei au răspuns: "Sângele lui să cadă asupra noastră și asupra copiilor noștri."

22 Apoi a poruncit Pilat ca Iisus să fie adus în fața lui zicându-i:

23 "Propriul tău popor te acuză că te-ai declarat rege; de aceea eu Pilat te condamn să fi biciuit în acord cu legile guvernamentale, iar apoi cu piroaie vei fi răstâgnit pe cruce, în locul în care ești făcut acum prizonier; iar cu tine vor mai fi doi tâlhari a căror nume este Dimas și Gestas.

Cap. VII

1 Apoi Iisus și cei doi tâlhari, au fost scoși din pretoriu.

2 Și când au fost aduși la locul numit Golgota, acolo i-au dat jos îmbrăcămintea și l-au înfășat într-o mantie și i-au pus o coroană de spini pe cap și o trestie în mână.

3 Și după cum s-a spus cei doi tâlhari au fost și ei crucificați cu el, Dimas de partea dreaptă iar Gestas de stânga lui Iisus.

4 Și Iisus a spus: "Tată, iartă-i că nu știu ce fac."

5 Și i-au luat îmbrăcămintea și au tras la sort pentru ea.

6 Iar poporul a stat de-o parte, iar mai marele dintre preoți și bătrâni Evreilor, l-au batjocorit, spunând: "El a salvat pe alți, lasă se salveze acum pe el singur, dacă poate; dacă este Fiul lui Dumnezeu, lasă coboare de pe cruce."

7 Ostași l-au batjocorit la fel până ce i-au dat să bea oțet și fiere, spunând către el: "Dacă ești regele Evreilor, salvează te singur."

8 Apoi Longinus, un oarecare ostaș, a luat sulița și l-a împuns sub coastă și a curs sânge și apă.

9 Și Pilat a scris o tăbliță deasupra cruci în Evreiește, Latină și Greacă: Acesta este regele Evreilor.

10 Și unul dintre cei doi tâlhari răstâgnit odată cu Iisus, pe nume Gestas, a zis către Iisus: "Dacă ești Hristos, eliberează te pe tine și pe noi."

11 Pe când tâlharul crucificat de partea dreaptă, a cărui nume era Dimas, muștrându-l i-a răspuns: "Oare nu ție frică de Dumnezeu, că sântem condamnați la această pedeapsă? Noi întradevăr cu dreptate merităm aceasta, pentru faptele pe care le-am săvârșit; însă acest Iisus, ce rău a făcut el?"

12 După aceasta, răcnind a spus către Iisus: "Doamne, adu-ți aminte de mine când vei ajunge în împărăția ta."

13 Iar Iisus i-a răspuns: "Adevărat îți spun ție, că în această zi, tu vei fi cu mine în rai.

Cap. VIII

1 Și a fost cam pe la ceasul al șaselea și un întuneric s-a lăsat peste tot pământul, până la ora nouă.

2 Și până ce soarele a fost în eclipsă, catapeteasma templului s-a rupt în două; și stâncile s-au crăpat, mormintele s-au deschis și mulți dintre sfinți adormiți au înviat.

8

3 Și pe la ora nouă, Iisus a strigat, spunând: "Eli, Eli, lama sabactani?" Ceea ce înseamnă Dumnezeu Meu, Dumnezeu Meu, de ce m-ai părăsit?

4 Iar după lucrurile acestea, Iisus a spus: "Tată, în mâinile tale îmi predau sufletul"; și spunând asta, și-a și dat duhul.

5 Dar când centurionul a văzut că Iisus și-a dat duhul, a început al preamări pe Dumnezeu, spunând: "Într-adevăr, acesta a fost un om drept."

6 Și toți cei ce au stat împrejur, erau cu sufletul la gură, uimiți de ceea ce au văzut și triști s-au întors spre Ierusalim.

7 Centurionul a venit la guvernator și i-a relatat toate cele întâmplate;

8 Și când a auzit aceasta Pilat, i-a părut foarte rău;

9 Și chemându-i pe Evrei la un loc, le-a zis: "Ați văzut minunea cu eclipsa de soare și toate celălalte ce s-au întâmplat, până ce Iisus nu și-a dat duhul?"

10 Dar când au auzit Evrei, i-au răspuns: "Eclipsa de soare s-a întâmplat ca de obicei."

11 Însă toți cei care l-au urmat pe Hristos au stat la distanță, precum și femeia Galileană, observând toate aceste lucruri.

12 Și un oarecare Iosif din Arimateia, care a fost deasemenea ucenic al lui Iisus, a venit la Pilat, pe sub ascuns, că s-a temut de Evrei; și i-a cerut lui să-i dea trupul lui Iisus ca să-l îngroape.

13 Și guvernatorul i-a dat voie.

14 Și a venit și Nicodim, aducând o pomadă de mir și aloe, foarte multă de uns și cu lacrimile în ochi, l-au dat jos pe Iisus de pe cruce, l-au învelit în giulgiu, după obiceiurile Evreilor.

15 Și l-au așezat într-un mormânt nou pe care Iosif l-a zidit în stâncă, unde nici un om n-a mai fost pus până atunci; și apoi au tras un bolovan la intrarea în mormânt.

Cap. IX

1 Când Evrei cei nedreți au auzit că Iosif a cerut trupul lui Iisus, au început al căuta pe Nicodim; și pe cei cinsprăzece oameni care au depus mărturie dreaptă în fața guvernatorului, precum Iisus nu a fost născut din preacurvie, precum și pe ceilalți dreți.

2 Dar până ce toți s-au ascuns de frica Evreilor, Nicodim s-a prezentat în fața lor, spunând: "Cum pot astfel de persoane să intre în Sinagogă?"

3 Și Evrei i-au răspuns: "Dar cum ai putut tu să intri în Sinagogă, care i-ai ținut parte lui Hristos? Mergi cu el pe lumea cealaltă."

4 Însă Nicodim le-a răspuns: "Amin, așa să fie, să dobândesc loc în împărăția lui."

5 Și Iosif venind, a zis către Evrei: "Pentru ce sunteți supărați pe mine că am cerut trupul lui Iisus de la Pilat? Căci doar l-am înmormântat în mormântul meu, l-am înfășat în giulgiu și apoi am pus un bolovan mare la intrare?"

6 Am făcut ceea ce trebuia să se facă, dar voi ați fost nedreți pentru acest om drept, l-ați răstâgnit, ia-ți dat să bea oțet, ia-ți pus pe cap cunună de spini, la-ți biciuit și apoi ați luat toată vina asupra voastră."

7 La auzul acestor cuvinte Evrei s-au sfătuit și au hotărât și au poruncit ca pe Iosif să-l țină închis, până va ține ziua sabbatului.

8 Și i-au zis: "Îți mărturisim că în vremea aceasta nu-ți vom face nici un rău, până ține sabbatul, dar să ști că vrednic de moarte ești; cu prima zi de

9

săptămână, îți vom arunca carnea păsărilor din ceruri și bestiilor de pe pământ."

9 Iar Iosif le-a spus: "Aceleste vorbe ale voastre sunt precum ale lui Goliat cel mândru de sine, care s-a opus lui Dumnezeu vorbind împotriva lui David. Dar scribi și doctori voștri știu că Dumnezeu stă de partea prorocilor și slava este a mea, în pofida răului cu care mă tratați.

10 Domnul pe care la-ți răstâgnit, mă poate scăpa din mâinile voastre și toate răutățile să vi le întoarcă asupra voastră.

11 Căci guvernatorul când și-a spălat mâinile, a spus: Eu sânt nevinovat de sângele acestui om. Ci voi ați strigat: Sângele lui să cadă asupra noastră și asupra copiilor noștri. Așa cum ați hotărât, singuri, veți pieri pe vecie."

12 Auzind aceleste spuse, Evrei s-au umplut de mânie; și l-au luat pe Iosif și l-au aruncat într-o încăpăre întunecoasă fără giumuri; l-au încuiat și au pecetluit ușa.

13 Apoi Ana și Caiafa au pus paznici la ușă; și s-au sfătuit între ei cu preoți și Leviți, să se întâlnească cu toți după sabbat și să se gândească la ce fel de moarte să-l condamne pe Iosif.

14 După acelestea, mai mari, Ana și Caiafa, au poruncit să-l aducă pe Iosif înaintea lor.

(în acest loc o parte din Evanghelie lipsește și nu poate fi recuperată!)

Cap. X

1 Când au auzit toți acelestea au rămas uimiți, căci au văzut că ușa era pecetluită, dar în odaie Iosif nu mai era.

2 Atunci Ana și Caiafa au plecat; și până se mirau toți că Iosif nu era în odaie, a venit unul dintre ostași care a păzit mormântul lui Iisus și a zis:

3 "Până ce stăte-am de pază la mormântul lui Iisus, s-a făcut un cutremur și noi am văzut un înger al lui Dumnezeu; dând la o parte piatra din fața mormântului;

4 Fața sa era plină de lumină, cu o îmbrăcămintă albă ca zăpada; și ne-a luat o frică ca de moarte.

5 Apoi l-am auzit pe înger vorbind cu o femeie: "Nu-ți fie frică, știu că ai venit să-l cauți pe Iisus care a fost răstâgnit; el a înviat așa cum v-a spus.

6 Vino și vezi locul unde a fost pus; apoi mergi și spunele ucenicilor săi, că a înviat din morți și că va merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea, așa cum v-a spus."

7 Auzind acelestea Evrei i-au chemat pe ostași ce păzeau mormântul lui Iisus și le-au spus: "Cine erau acele femei, cu care a vorbit îngerul? De ce nu le-ați oprit?"

8 Iar ostași au răspuns: "Noi nu am știut cine sânt ele și în plus am rămas ca morți de frică și cum le-am fi putut opri?"

9 Și au spus Evrei: "Precum viu este Domnul, noi pe voi nu vă credem."

10 Apoi au spus ostași: "Când la-ți văzut pe Iisus făcând atâtea minuni și nu la-ți crezut, cum o să ne credeți pe noi? Voi spuneți precum viu este Domnul, căci Domnul întradevăr este viu.

11 Noi am azuit că la-ți închis pe Iosif care l-a înmormântat pe Iisus, într-o odaie și ați pecetluit ușa, iar când ați deschis-o, nu la-ți aflat acolo.

12 Când îl veți aduce pe Iosif pe care la-ți păzit voi, atunci și noi îl vom aduce pe Iisus, pe care l-am păzit la mormânt." 10

13 Și Evrei au spus: "Noi o să-l aducem pe Iosif, însă dar o să-l aduceți voi pe Iisus, căci Iosif este în orașul său Arimateia."

14 Și ostași au spus: "Dacă Iosif este în Arimateia, atunci și Iisus este în Galileea, cum a spus îngerul către femeie."

15 Și auzind acelestea, Evrei s-au înfricoșat și s-au sfătuit între ei, căci dacă aceleste lucruri se vor auzi în popor, atunci toți vor crede în Iisus.

16 Atunci au luat o mare sumă de bani și le-au dat ostașilor, spunând: "Să spuneți tuturor că ucenici lui Iisus au venit noaptea când voi ați dormit și au furat trupul lui Iisus; și când Pilat va auzi acelestea, va fi mulțumit de noi și nici vouă nu vă va face nimic."

17 Atunci ostași au luat bani și au făcut după cum le-au spus Evrei și au răspândit zvonuri printre oameni.

18 Însă un oarecare preot, pe nume Fines și ucenicul său Ada și un Levit pe nume Ageus, ei trei au venit din Galileea către Ierusalim și au povestit mai marilor dintre preoți și tuturor din sinagogă, următoarele:

19 "Noi l-am văzut pe Iisus, care a fost răstâgnit, stând de vorbă cu cei unsprezece ucenici ai săi, pe Muntele Măslinilor, în mijlocul lor spunând:

20 Mergeți prin toată lumea și propovăduiți Evanghelia, pe la toate neamurile, botezații în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt; și oricine din ei va crede și va fi botezat, va fi salvat.

21 După ce-a spus aceasta ucenicilor săi, l-am văzut urcându-se la cer."

22 Când preoți, mai mari, bătrâni și Leviți au auzit aceasta, au spus către cei trei: "Da-ți slavă Dumnezeului lui Izrael și mărturisiți-ne-ți înaintea lui, că ceea ce spuneți este adevărat, ceea ce ați văzut și auzit."

23 Iar ei au spus: "Precum Domnul părinților noștri viu este, Dumnezeu lui Avram, Isac și Iacob, ceea ce am văzut noi și am auzit, pe Iisus și ucenici săi, stând de vorbă și apoi Iisus înălțându-se la cer, este adevărat."

24 Și mai departe cei trei au spus: "Și dacă nu am văzut și n-am auzit toate acestea, precum am spus, să fim într-un mare păcat."

25 Atunci mai marele dintre preoți s-a ridicat și ținând cartea legilor pe mâini, i-a jurat pe cei trei, spunând: "Aceste lucruri să nu le mai spuneți nimănui."

26 Și le-a dat o mare sumă de bani și a trimis oameni cu ei să-i pereacă până în țara lor, ca să nu mai stea să se mai întâlnească cu cineva prin Ierusalim.

27 Apoi toți Evrei s-au adunat laolaltă la sfat, zbuciumați și îngrijorați de toate cele auzite și văzute, spunând: "Ce sunt aceste lucruri, care s-au întâmplat în Ierusalim?"

28 Dar Ana și Caiafa, consolidându-i, au zis: "De ce am crede noi ostașilor, care au păzit mormântul lui Iisus, că au văzut un înger care a dat piatra la o parte de la mormânt?"

29 Poate că ucenici lui, le-au dat bani și le-au zis așa să spună; și poate chiar ostași au luat trupul lui Iisus.

30 Înafară de aceasta, consider că nu ar trebui să dăm crezare nici străinilor, fiindcă și ei au luat bani de la noi și au răspândit spusele noastre, pe care noi le-am cerut lor să le răspândească. Ei pot fi cum de partea noastră, la fel și de partea ucenicilor lui Iisus."

Cap. XI

11

1 Atunci s-a ridicat Nicodim și a spus: "Drept spuneți, o fii ai lui Izrael, ați auzit ce-au jurat cei trei oameni, pe Legea lui Dumnezeu, când au spus că l-au văzut pe Iisus vorbind cu ucenici săi pe Muntele Măslinilor și apoi cum l-au văzut urcând la cer.

2 Iar scriptura ne învață că prorocul Ilie, a fost răpit la cer; iar Elisei a fost întrebat de fii prorocilor, unde este părintele nostru Ilie? Și el le-a zis, că a fost răpit la cer.

3 Iar fii prorocilor le-a zis: Poate că duhul l-a răpit și l-a dus pe vreunul din munți din Izrael și probabil că-l vom găsi. Și au plecat și l-au căutat trei zile și nu l-au găsit.

4 Iar acum ascultați-mă-ți, O fii ai lui Izrael; să trimitem și noi oameni în munți lui Izrael, poate că duhul l-a răpit și pe Iisus și poate că-l vom găsi și vom fi mulțumiți."

5 Și a fost pe plac la sfat, spusele lui Nicodim și au trimis oameni, să-l caute pe Iisus, însă nu l-au găsit și s-au întors, spunând: "Noi am căutat peste tot, dar nu l-am găsit pe Iisus, în schimb l-am găsit pe Iosif în orașul său Arimateia."

6 Auzind mai mari și toți cei de față; le-a părut bine și au mulțumit Dumnezeuului lui Izrael, că l-au aflat pe Iosif, pe care l-au închis în odaie dar care a dispărut.

7 Și după ce s-au adunat cu toți, mai mari peste preoți au spus: "Să-l chemăm să vină la noi."

8 Și luând o coală de hârtie, au scris pe ea și au spus: "Pacea să fie cu tine și toată familia ta. Știm că te-am ofensat pe Dumnezeu și pe tine. Onorează ne cu prezența ta, la noi părinți tăi, căci suntem surprinși de evadarea ta din închisoare.

9 Știim că am adus o hotărâre malițioasă împotriva ta, dar Domnul a avut grijă de tine, căci el însuși te-a scăpat din mâinile noastre. Pacea să fie cu tine Iosif, care ești onorat printre toți oameni."

10 Apoi au ales șapte cunoscuți de-ai lui Iosif și le-au spus: "Când ajungeți la Iosif, salutați-l în pace și înmânați această scrisoare."

11 Ajunși oameni la Iosif, l-au salutat în pace și i-au înmănat scrisoarea.

12 Iar Iosif când a citit-o, a spus: "Bindecuvântat este Domnul Dumnezeu, care m-a scăpat de Izraeliți, ca să nu-mi poată vărsa sângele. Bindecuvântat este Dumnezeu, care m-a ocrotit sub aripa sa."

13 Și Iosif i-a îmbrățișat și i-a poftit în casă; iar dimineață Iosif și-a înhamat asinul și a plecat cu ei la Ierusalim.

14 Și când l-au văzut Evrei, au venit cu toți să-l întâlnească, strigând: "Pace ție, părinte Iosif, că ai venit."

15 La care el le-a răspuns: "Prosperitate de la Domnul pentru voi toți."

16 Apoi toți l-au sărutat, iar Nicodim l-a luat de l-a cinstit în casa sa.

17 Iar făcându-se de dimineață, fiind zi de pregătire, Ana și Caiafa și Nicodim, au spus către Iosif: "Mărturisește-ne, în fața Dumnezeuului lui Izrael și spune-ne la toți, ceea ce te vom întreba.

18 Fiindcă am fost într-o mare cumpănă; ce-ai făcut cu trupul lui Iisus și cum ai ieșit din odaia în care te-am închis; căci ne-a luat frica până în momentul de față, când te-am văzut. Mărturisește-ne în fața lui Dumnezeu, tot ce s-a întâmplat."

19 Atunci Iosif a început a spune: "Într-adevăr, ma-ți închis în ziua pregătirilor până dimineață.

20 Dar în timp ce mă rugam, pe la miezul nopți, s-au arătat patru îngeri și l-

12

am văzut pe Iisus strălucind ca soarele și de frică am căzut cu fața la pământ.

21 Însă Iisus m-a luat de mână și m-a ridicat de la pământ, iar mie mi-au dat lacrimile în ochi; însă el mi-a șters fața, m-a sărutat și mi-a spus: "Privește, căci eu sânt."

22 Atunci am privit și am spus: "Rabi Ilie!" Dar el mi-a răspuns: "Nu sânt Ilie, ci Iisus din Nazaret, a cărui trup l-ai înmormântat."

23 Apoi am spus: "Arată-mi mormântul în care te-am așezat."

24 Atunci m-a luat Iisus de mână și m-a dus la locul unde l-am așezat și mi-a arătat mantia și basmaua pe care i-am pus-o în jurul capului. Atunci am știut că era Iisus, m-am închinat lui și am spus: Bindecuvântat să fie cel ce vine în numele Domnului.

25 Atunci din nou Iisus m-a luat de mână și m-a dus în Arimateia, la casa mea și mi-a mai spus: Pace ție, dar să nu părăsești casa până într-a patruzecoa zi; căci eu voi merge la ucenici mei.

Cap. XII

1 Auzind toate aceste cuvinte mai mari preoților și Leviți, au rămas uimiți și au căzut cu fețele la pământ ca morți; și plângând au zis uni către alți: "Ce semn mare a trecut peste Ierusalim? Noi am cunoscut pe tatăl și mama lui Iisus."

2 Și un oarecare Levit a zis: "Eu am cunoscut multe din rudele sale, oameni credincioși, care au adus jertfe și arderi Dumnezeului lui Izrael, în templu, cu enoriași.

3 Iar când mai marele preot, Simeon, l-a luat în brațe, a spus către el: Doamne, acum lasă pe robul tău să moară în pace, căci după spusele Tale, ochii mei au văzut slava pe care tu ai pregătit-o pentru oameni: Lumina, care va lumina pe credincioși și gloria lui Izrael.

4 Simeon apoi a binecuvântat-o pe Maria, mama lui Iisus și a zis: Îți spun că acest prunc, va însemna căderea și înălțarea multora și semn împotriva căruia mulți vor discuta.

5 Și sabia va străpunge sufletul său, iar inimile multora vor fi salvate."

6 Atunci Evrei au trimis după cei trei oameni care l-au văzut pe Iisus stând de vorbă cu ucenici săi, pe Muntele Măslinilor.

7 Și i-au întrebat din nou ce-au văzut și aceștia le-au răspuns: "În prezența Dumnezeului lui Izrael, noi intradevăr mărturisim că l-am văzut pe Iisus, stând de vorbă cu ucenici săi, pe Muntele Măslinilor, iar apoi s-a înălțat la cer."

8 Atunci Ana și Caiafa, i-au chemat la o parte ca să-i examineze în mod separat; care din nou au confesat aceleași lucruri văzute.

9 Atunci Ana și Caiafa au spus: "Legea noastră spune, când două sau trei guri mărturisesc același lucru, atunci lucrurile vor fi întregi.

10 Dar ce am spus noi? Enoh, cel binecuvântat, a plăcut lui Dumnezeu și a fost înălțat prin cuvântul lui Dumnezeu; și locul ce ardea în flăcări al lui Moise, ne este cunoscut.

11 Dar Iisus, a fost dat pe mâna lui Pilat, în lacrimi a fost încununat cu cunună de spini, scuipat, împuns cu lancia, răstăgnit, murind asupra cruci; și a fost înmormântat de evlaviosul Iosif într-un mormânt nou; și el a mărturisit că l-a văzut înviat din morți.

12 Și pe lângă aceasta, acești trei oameni, care la rândul lor și ei au mărturisit că l-au văzut vorbind cu ucenici săi pe Muntele Măslinilor și apoi s-a înălțat la cer."

13

13 Atunci s-a ridicat Iosif și a zis către Ana și Caiafa: "Puteți fi îndreptățiți cu această mirare, căci vi s-a spus că Iisus este viu și că s-a înălțat la cer.

14 Intradevăr, este o minune, dar nu numai că el s-a înălțat la cer, dar i-a înălțat și pe alți din mormintele lor, fiind văzuți de mulți din Ierusalim.

15 Iar acum, ascultați-mă puțin. Noi toți îl știm pe Simeon, înaltul preot, care l-a luat pe Iisus prunc fiind, în brațe, în templu.

16 Acest Simeon a avut doi fii, la a căror înmormântare am fost cu toți prezenți.

17 Mergeți și vedeți mormintele lor, căci ele sânt goale, iar ei au înviat; și mai mult ei sânt în Arimateia, locuind împreună, în smerenia lor.

18 Unii au auzit sunetele glasurilor lor, rugându-se, dar ei nu discută cu nimeni ci sunt muți, ca morți fiind.

19 Dar haideți să mergem printre ei, cu toată onoarea și respectul; iar dacă reușim să-i înduplecăm să jure, poate că o să ne spună despre minunile învieri lor."

20 Iar când au auzit acestea, Evrei, s-au bucurat foarte.

21 Apoi, Ana și Caiafa, Nicodim, Iosif și Gamaliel, au plecat spre Arimateia; dar au găsit mormintele goale. Dar mergând în jurul orașului, i-au găsit pe cei doi, îngenunchiați și devotați în rugăciune.

22 Atunci i-au salutat ei cu tot respectul și teama de Dumnezeu și i-au adus în sinagoga din Ierusalim; și închizând porțile, au luat pe mâini cărțile Legi lui Dumnezeu;

23 Și au jurat pe Dumnezeu, Adonai și Dumnezeu lui Izrael, care a vorbit părinților noștri, prin lege și proroci, spunând: "Dacă credeți voi lui, care va înviat din morți că este Iisus, spuneți-ne ce ați văzut și cum ați fost înviați din morți."

24 Carinus și Lentius, cei doi fii ai lui Simeon, tremurând de lucrurile acestea și fiind îngroziți, au privit în același timp cu ochi spre cer; și-au făcut semnul cruci, cu degetele lor pe limbă.

25 Și imediat au început a vorbi, și-au spus: "Daține-ți, fiecare dintre voi o hârtie și noi vă vom scrie toate acele lucruri, ce am văzut". Și s-au așezat la și au scris, spunând:

Cap. XIII

1 "O Doamne Iisuse și Tată care-le ești Dumnezeu, învierea și viața ce-a din morți, dă ne voie să descriem minunile tale, pe care le-am văzut după moartea ta de pe cruce; căci jurați sântem în numele tău.

2 Căci tu ai oprit ca robi tăi să descrie tainele, puterilor divine ale iadului.

3 Când am fost duși împreună cu părinți noștri în adâncurile iadului, în negura întunericului, de o dată s-a văzut o lumină, un soare de aur, luminând într-o culoare purpurie, acel loc.

4 Imediat ce au văzut aceasta, Adam părintele omeniri și toți patriarhi și proroci, tresărind de bucurie, au zis: Această lumină, este lumina ce-a fără de margini, promisă nouă, care pe toți ne va preface în lumină, fără de sfârșit.

5 Atunci prorocul Isaia, strigând, a spus: Aceasta este lumina Tatălui și a Fiului lui Dumnezeu, după cum au fost profețiile mele, când viu am fost pe pământ.

6 Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, de dincolo de Iordan, a oamenilor ce în întuneric au umblat, au văzut lumina ce-a mare; și a celor ce

14

trăi-au în locul umbrelor și a morți, lumina le-a ajuns. Și acum a venit și ne-a luminat pe noi ce-i stătuți în moarte.

7 Și în timp ce noi exaltăm de fericire, de lumina care ni s-a arătat, tatăl nostru Simeon, a venit printre noi, preamărind pe Domnul Iisus Hristos fiul lui Dumnezeu;

8 Pe care l-a luat în brațe ca prunc fiind, în templu, când umbrat de Duhul Sfânt, a spus: Acum ochii mei văd slava Ta, pe care ai promis-o la fața oamenilor, lumina care-i va lumina pe Credincioși și slava poporului lui Izrael.

9 Și toți sfinți auzind acestea, au tresărit mai tare de bucurie.

10 Apoi s-a arătat un pusnic de statură joasă, pe care toți l-au întrebat: Cine ești tu?

11 La care el a răspuns: Eu sânt glasul celui care strigă în pustie, Ioan Botezătorul și prorocul Celui Preaînalt, care am venit înaintea lui, pentru a pregăti venirea sa; să de-a înțelepciune și slavă poporului său, pentru iertarea de păcate.

12 Căci eu Ioan când am văzut că Isus a venit înspre mine, fiind mișcat de Duhul Sfânt, am spus: Înaintea Mielului lui Dumnezeu, înaintea Lui, care va lua păcatele întregi lumi.

13 Și l-am botezat în Iordan și am văzut Duhul Sfânt, coborând deasupra lui în formă de porumbel și un glas am auzit din cer, spunând: Acesta este Fiul meu cel preaiubit, în care eu mă bucur.

14 Și precum am mers înaintea lui, acum am coborât jos în grabă ca să vă înștiințez, că Fiul lui Dumnezeu, va veni la noi și precum lumina zilei se lasă de sus, așa va veni el la noi, care stăm în umbra întunericului și a morți.

Cap. XIV

1 Și când primul om, părintele nostru Adam, a auzit aceste lucruri, că Iisus a fost botezat în Iordan, l-a chemat pe fiul său Set și i-a zis:

2 Spune-le fiilor tăi, patriarhilor și prorocilor, toate aceste lucruri, pe care le-ai auzit din gura lui Mihael arhanghelul, când te-am trimis la porțile Paradisului, să-l rogi pe Dumnezeu pentru mine, atunci când m-am îmbolnăvit.

3 Atunci Set, apropiindu-se de patriarhi și proroci, a spus: Eu Set, când m-am rugat lui Dumnezeu, la porțile raiului, mi s-a arătat îngerul Domnului, Mihael și mi-a zis: Am fost trimis la tine din partea Domnului și mi-a fost dat să veghez asupra oamenilor.

4 Îți spun ție, Set, nu te mai ruga cu lacrimile în ochi și nu mai cere lui Dumnezeu, uleiul cel din pomul milostiviri, să-l ungi pe tatăl tău cel bolnav, de durerile lui de cap.

5 Fiindcă cu nici un preț tu nu-l poți primi până în ultima zi al timpului, până ce nu vor trece cinci mii cinsute de ani*.

6 Atunci Hristos, cel mai milostiv fiu al lui Dumnezeu, va veni pe pământ, ca să înalțe din nou trupul lui Adam și în același timp, să înalțe trupurile morților; iar când va veni, va fi botezat în Iordan.

7 Atunci cu uleiul milostiviri lui îi va unge pe toți, care vor crede în el; și uleiul va fi dat tuturor generațiilor, ca ei să se nască din apă și Duhul Sfânt, spre viață veșnică.

8 Și când se va împlini acea vreme, milostivul Fiu al lui Dumnezeu, Hristos Iisus, va coborâ pe pământ și-l va lua pe Adam cu el în rai, la pomul milostiviri.

9 Iar când au auzit patriarhi și proroci toate acestea, s-au bucurat și mai tare.

15

Cap. XV

1 Dar în timp ce sfinți se bucurau, Satana, prințul și căpetenia morți, a zis către prințul iadului:

2 Pregătește-te să-l întâmpini pe Iisus din Nazaret, care s-a lăudat a fi Fiul lui Dumnezeu, dar care s-a temut de moarte, spunând: Sufletul meu este trist de moarte.

3 Pe lângă asta, mi-a mai făcut și multe nedreptăți, mie și la mulți alți; iar pe ce-i ce i-am orbit și vătămat și pe cei ce i-am chinuit cu draci, el i-a vindecat prin cuvântul său; Da; și pe ce-i ce i-am adus morți la tine, el mi i-a luat.

4 Iar la aceasta prințul iadului a zis, către Satan: Cine-i acel prinț așa de puternic și om fiind, care se teme de moarte?

5 Căci toate puterile pământești îmi sânt mie înjugate, care le-ai înjugat cu puterea ta.

6 Dar fiind așa de puternic în forma sa de om; eu îți spun ție cu adevărat, că are putere divină și nici un om nu-i poate rezista.

7 Când a zis el că-i este frică de moarte, el a vrut să-ți întingă o cursă și să te nefericiască pe veci.

8 Iar Satana, i-a spus: O, tu prinț al iadului, pentru ce te îndoiești și îți este frică să-l primești pe Iisus din Nazaret, dușmanul tău și al meu?

9 Dacă mă întrebi pe mine, eu l-am ispitit și i-am răzvrătit pe vechii mei Evrei, împotriva lui.

10 Am ascuțit lancia în suferințele lui; i-am dat oțet și fiere și am poruncit să bea; și i-am pregătit crucea să-l răstâgnesc și cuie să-i străpungă prin mâini și picioare; iar acum moartea sa este aproape, la îndemână. Am să-l aduc să-l înjugăm și eu și tu.

11 Atunci prințul iadului a zis: Doar tu singur ai spus acum că a scăpat pe alți de la moarte.

12 Cei de aici, până ce nu vor trăi din nou pe pământ, nu sunt duși de aici prin forța lor proprie, ci prin rugăciuni către Dumnezeu lor atotputernic; care-i i-a de la mine.

13 Cine este deci acest Iisus din Nazaret, care prin cuvântul său îi sustrage pe cei morți de la mine, fără ca aceștia să se roage la Dumnezeu?

14 Poate că este același care ni l-a luat pe Lazăr, după ce a fost patru zile mort și descompus deja; pe care l-am înjugat puterilor mele; și el totuși l-a înviat prin puterea sa.

15 Iar Satana a răspuns prințului din Iad: Este aceeași persoană, Iisus din Nazaret.

16 Și când a auzit prințul iadului, a spus: Eu te jur pe puterile noastre, a mea și a ta, să nu-l aduci aici la mine.

17 Căci auzind de puterea cuvântului său mi s-a făcut frică mie și tuturor supușilor mei.

18 Căci noi n-am fost în stare să-l păstrăm la noi pe Lazăr, ci el i-a întins mâna, îți jur pe toate relele, el pe loc l-a luat de la noi; iar pământul în care a fost îngropat, l-a scos pe loc afară, viu.

19 Eu știu acum că el este Dumnezeul cel Atotputernic, care poate face astfel de lucruri, care este puternic în domnia sa și puternic în chipul său de om, că este Salvatorul omeniri.

20 Nu-l aduce aici, îți spun, căci el îi va elibera pe toți cei care îi țin închiși, pe necredincioși și păcătoși; și-i va duce la viața ce-a veșnică.

Cap. XVI

16

1 Și până ce discutau astfel Satana și prințul iadului, deodată, s-a auzit o voce ca de tunet și de furtună, spunând: Ridicați porțile, porțile cele veșnice, căci Regele Slavei va intra înăuntru.

2 Când prințul iadului a auzit aceasta, a spus către Satana: Pleacă de la mine, du-te din lăcașul meu; dacă ai fi un luptător puternic, ai fi luptat cu Regele Slavei. Dar ce-i tu de-a face cu el?

3 Și l-a alungat din lăcașul său.

4 Și prințul a zis către impioși săi supuși: Încuiați zăvoarele porților de aramă (fontă) și luptați cu bărbăție, că de nu vom fi făcuți prizonieri.

5 Dar când toți sfinți au auziseră acea voce de tunet, porunciră prințului din iad:

6 Ridicați porțile, ca Regele Slavei să intre.

7 Prorocul David cu ochi în lacrimi, a strigat: Oare, n-am prorocit eu, când viu eram pe pământ și-am spus: O, cine-i va putea răsplăti Domnului, pentru bunătatea sa și pentru minunatele sale lucruri făcute pentru om.

8 Fiindcă el a descuiat porțile cele de aramă și a rupt zăvoarele cele din fier, pe loc; și i-a dat la o parte pe cei impioși și nedrepți.

9 După aceasta un alt proroc, pe nume Iasia, în obiceiul lui de-a propovădui, a vorbit sfinților: Oare, nu drept am prorocit eu vouă, când viu eram pe pământ?

10 Cei morți vor trăi și vor învia cei din morminte și ferici se vor ce-i de pe pământ; Căci faptele Domnului, le va aduce lor scăpare.

11 Iar în altă parte, am spus: O, moarte, unde este acum victoria ta? O, moarte, unde este acum înțeparea ta?

12 Când toți sfinți au auzit aceste spuse ale lui Isaia, au zis către prințul iadului: Deschide acum porțile și scoate zăvoarele din fier; căci tu vei fi de acum inert și putere nu vei avea.

13 Atunci s-a auzit din nou vocea ce-a de tunet, spunând: ridică porțile; o prinț al iadului și dă-te la o parte, căci Regele Slavei va intra înăuntru.

14 Auzind această voce, prințul s-a înspăimântat foarte, strigând: Cine este acest Rege al Slavei?

15 Iar David i-a răspuns: Eu înțeleg vocea aceea, căci eu din Duhul ei am vorbit; iar acum îți spun, cum am mai spus o dată: Este Domnul cel tare și puternic, Cel învingător în luptă; El este Regele Slavei și Domn în cer și pe pământ.

16 El a privit în jos și a auzit răcnetul celor ce sunt închiși și-a venit ca să-i scape pe cei osândiți la moarte.

17 Iar acum, prinț murdar și nesăbuit al iadului, deschide porțile tale, ca Regele Slavei să intre; căci el este Domn în cer și pe pământ.

18 Până ce David a spus aceasta, Domnul cel puternic, s-a arătat în chip de om, iluminând acele locuri, care până atunci lumină n-au văzut.

19 Și a rupt zăvoarele, care până atunci nu s-au putut rupe; și în puterea sa de ne înfrânt, a coborât în adâncul întunericii și al impurități, cel umbrat de moarte și păcate.

Cap. XVII

1 Văzând, moarte și legiunile impioase, venirea lumini și spusele sfinților; în frică și groază s-au împrăștiat prin împărățiile lor.

2 Și deodată a apărut Hristos în fața lor; Iar ei strigând, au spus: Noi sântem înfrânți, dar nu te cunoaștem. 17

3 Cine ești tu care n-ai nici un semn de păcat, ci numai acea strălucire de lumină, care este dovedită prin măreția ta și tăria care nu te părăsește?

4 Cine ești tu, cu o putere așa de mare, dar așa de mârșav; așa de mare, dar așa de mic om; și totodată ostaș excelent care poți porunci și ca supus și ca ostaș?
5 Rege al Slavei mort și viu, răstâgnit pe cruce?
6 Întins mort în mormânt și ai venit în adâncimi, printre noi și toți tremurăm de frica ta, căci și stelele s-au mutat din loc; și aduci libertate celor morți, tulburând legiunile noastre?
7 Cine ești tu cel care ai putut smulge jugul păcatului ancestral și să le aduci lor libertate?
8 Cine ești tu, care ai întins lumina divină peste cei orbi de întunecimea păcatului?
9 Și toate legiunile diavolești fiind cuprinse de un supliciu de groază, răcnind, au spus:
10 De unde vi tu Iisuse Hristoase, om atât de puternic și de slăvit, împărat atât de strălucitor, fără nici o pată, atât de pur, fără nici o crimă? Căci acea lume pământească, josnică, a noastră a fost și tribut aduce-am de acolo; na-m mai văzut și na mai venit, până acum la noi un astfel de mort, ca tine.
11 Prin urmare, cine ești tu, care intri printre noi cu un astfel de curaj, căci nu numai că nu-ți este frică să ne pedepsești cu o astfel de pedeapsă, ci te încumești să-i și eliberezi pe toți cei din juguri, în care noi i-am pus?
12 Poate că ești acel Iisus, de care Satana a vorbit chiar acum cu prințul nostru, care prin moartea de pe cruce ai câștigat puterea morți.
13 Atunci Regele Slavei, călcând cu moartea pe moarte, l-a deprivat pe prințul iadului de puterile sale și l-a luat pe părintele nostru Adam cu el în slavă.

Cap. XVIII

1 Atunci l-a luat prințul iadului pe Satana și cu o mare ură, i-a spus: O, tu prinț al devastărilor, autor al lui Balzebab, învins și alungat, disprețuit de îngerii lui Dumnezeu și disgrațiat de toți dreptii! Ce te-a îndemnat pe tine să faci asta?
2 Tu ai vrut prin răstâgnirea și distrugerea Regelui Slavei să ne faci un mare avantaj, însă necaz mare ne-ai făcut.
3 Căci de acum încolo acest Iisus din Nazaret, prin slava sa divină, a înfrânt toată tăria și puterea întunericului și a morți.
4 El i-a scăpat pe toți deținuții noștri, de la mic la mare și pe cei legați și pe cei urât mirositori; și pe cei torturați, care au ajuns acum pe noi să ne mustre și să ne înjosească prin rugăciunile lor;
5 Domnia noastră impioasă, este acum înjugată și nici o parte de oameni n-au mai rămas acum sub jugul nostru, ci prin neascultarea lor față de noi, ne vor înfrânge.
6 Înainte cei morți nu-și permite-au această insolență față de noi și nici nu îndrăzne-au a fi fericiți.
7 O, Satană, tu prinț al tuturor slăbiciunilor, tată a disgrației; pentru ce te-ai lăsat atras în acea cursă, văzând deținuții noștri fără nădejde de viață?
8 Căci acum nici unul din ei nu mai țipă de groază, nici lacrimi de dureri nu mai vezi pe fețele lor.
9 O, prinț Satan, tu stăpân al întregului infern, tot ce ai câștigat prin pomul oprit și prin alungarea din
18
Paradis, acum ai pierdut printr-un lemn al crucii;
10 Și toată fericirea ta s-a consumat, când pe Iisus Hristos l-ai răstâgnit, Regele slavei.
11 Tu ai lucrat împotriva intereselor tale și ale mele și toate acele torturi și pedepse infinite, acum le vei suferi tu.
12 O, Satan, prinț al răului, autor al morți și a mândriei, n-a trebuit să te implici în crimele pe care le-ai săvârșit asupra lui Iisus din Nazaret și atunci ai fi văzut că el n-a meritat să fie dus la moarte.

13 De ce te-ai avântat așa fără nici un motiv și fără dreptate, ca să-l răstâghești și să aduci la noi o ființă nevinovată și dreaptă; în felul acesta, să-i pierzi pe toți păcătoși, impioși și nedrepti din toată lumea?

14 Până ce astfel prințul iadului se văicărea către Satana; Regele Slavei a spus către Balzebab, prințul iadului: Satana, va fi înjugat ție sub putere, pe vecie, în lăcașul lui Adam și al fiilor lui cei drepti, care acum sunt ai mei.

Cap. XIX

1 Atunci Iisus și-a întins mâna, spunând: Veniți la mine toți voi sfinți ai mei, făcuți după asemănarea mea, care ați fost acuzați de fructul pomului oprit, de diavol și de moarte;

2 Trăiți acum, prin lemnul cruci mele; diavolul, prințul acestei lumi, este înfrânt, iar moartea este învinsă.

3 Atunci deodată toți sfinți s-au adunat laolaltă sub mâna Celui Prea Înalt, a lui Dumnezeu; și Iisus, luându-l de mână pe Adam, i-a zis: Pace ție și tuturor, care sunteți ai mei.

4 Atunci Adam aruncându-se la picioarele lui Iisus, i-a zis cu lacrimile în ochi și cu o voce smerită:

5 Preamări te voi Doamne, căci m-ai înviat și dușmanilor mei nu le-ai dat voie să rădă de mine. O, Doamne Dumnezeul meu, am plâns după tine, dar tu m-ai vindecat;

6 Doamne, tu ai ridicat duhul meu din mormânt și m-ai ținut în viață ca să nu mă afund;

7 Cântați voi sfinților și mulțumiți și lăudați, căci sfânt este Domnul. Căci mânia sa ține doar o clipă; iar viața este plăcerea sa.

8 Și toți sfinți s-au închinat la picioarele lui Iisus, spunând: Într-o voce Tu ai venit, Izbăvitor al lumi și pe toate le-ai împlinit în tocmai, precum ai spus prin lege și proorci.

9 Tu ai izbăvit viața prin cruce și ai coborât jos la noi, ca prin moartea de pe cruce să ne poți elibera din iad și prin puterea ta, de la moarte.

10 O, Doamne, precum ai pus semnele slavei tale pe cer, așa și crucea, semnul izbăviri pe pământ! Pune, Doamne semnul slavei tale și în iad, ca moartea să nu mai poată domina.

11 Atunci Domnul și-a întins mâna și a făcut semnul cruci, asupra lui Adam și asupra tuturor sfinților.

12 Și luându-l pe Adam cu mâna sa dreaptă, s-au înălțat din iad și toți sfinți lui Dumnezeu, urmându-l.

13 Atunci prorocul regesc David, încurajat a strigat și a spus: Cântați Domnului o cântare nouă, căci el a făcut lucruri minunate; mîna sa ce-a dreaptă și brațul său cel sfânt, i-a adus slavă.

14 Domnul și-a arătat acum slava sa și dreptatea și iubirea sa.

15 Și mulțimea toată a răspuns: Onoarea sa o au toți Sfinți lui. Amin, Slavă Domnului.

19

16 După aceea, prorocul Habacuc, a strigat: Tu ai mers de-ai salvat poporul tău, pentru slava poporului tău;

17 Și toți sfinți au spus: Binecuvântat este cel ce-a venit în numele Domnului; căci Domnul ne-a iluminat. Acesta este Domnul nostru, în veci de veci. El va domni peste noi pe vecie. Amin.

18 Și așa pe rând toți proroci au spus lucruri sfinte și au preamărit pe Domnul, urmându-l.

Cap. XX

1 Atunci Domnul ținându-l pe Adam de mână, l-a dat lui Mihael arhanghelul, iar acesta l-a condus în Paradis, plin de milă și de slavă;

2 Și doi oameni foarte de demult acolo, i-au întâmpinat pe sfinți. Și sfinți i-au întrebat: Cine sânteți voi, care nu ați fost cu noi în iad, ci sânteți în trup aici în rai?

3 Iar unul din ei a răspuns: Eu sânt Enoh, care am fost înălțat de cuvântul lui Dumnezeu; iar acesta care este cu mine, este Ilie Tișbitul, care a fost răpit în carul de foc.

4 Noi aici fiind, n-am gustat moartea, dar ne vom coborâ pe pământ la întoarcerea Anticristului, care va veni cu mari minuni și semne, ca să luptăm cu el. Dar vom fi uciși de el, la Ierusalim și vom fi din nou aduși aici, pe un nor, după trei zile și jumătate.

5 Și până ce sfântul Enoh și Ilie relatau aceasta, un alt om a venit, având un chip sărăcănos, trăgând în spate, pe umăr, o cruce.

6 Iar când sfinți l-au zărit, l-au întrebat: Dar cine ești tu? Căci semeni cu un tâlhar și de ce porți crucea aceea pe umăr?

7 La care el a răspuns: Adevărat spuneți, eu am fost tâlhar, care a făcut tot felu de rele pe pământ.

8 Iar Evrei m-au răstâgnit cu Iisus; iar eu am observat lucruri surprinzătoare, care s-au întâmplat când au făcut crucea lui Iisus.

9 Și am dat crezare, că el este Creatorul tuturor lucrurilor, Preamăritul Rege; și m-am rugat lui și am spus: Doamne, adu-ți aminte de mine, când vei ajunge în împărăția ta.

10 Iar el s-a uitat subit la mine și mi-a zis: Adevărat îți spun ție, că în ziua asta tu vei fi cu mine în rai.

11 Și mi-a dat acest semn al cruci, spunând: I-a crucea aceasta și mergi în rai, iar dacă îngerul păzitor al Paradisului nu te va lăsa să intri, arată-i crucea aceasta și spune-i: Iisus Hristos, care acum este răstâgnit, m-a trimis în înălțimi la tine.

12 Când am spus aceasta îngerului păzitor al raiului, el pe loc a deschis ușile, lăsându-mă să intru; și m-a cazat de partea dreaptă în rai, spunând:

13 Stai aici, un timp, până ce Adam, părintele tuturor oamenilor, nu va veni, cu toți fii lui, care este sfânt și cel mai credincios lui Iisus Hristos, care-le a fost răstâgnit.

14 Când au auzit spusele acestui tâlhar, toți patriarhi au zis într-un cuvânt: Binecuvântat să fi tu Preamărite Dumnezeu, Tată, blând pe veșnicie și Tată a milosteniei, care ai arătat atâta bunătate acestui om care păcătos a fost și cu mila ta în rai l-ai adus și viață veșnică i-ai dat. Amin.

Cap. XXI

1 Acestea sunt lucrurile sfinte și duhovnicești pe care le-am văzut și le-
20

am auzit. Eu Carinus și Lentius, nu mai avem voie să vă mai comunicăm și alte minuni și taine ale lui Dumnezeu, precum arhanghelul Mihael ne-a poruncit.

2 El ne-a spus: Voi veți merge cu iubiți mei la Ierusalim, unde veți continua să vă rugați și să lăudați învierea lui Iisus, care v-a înviat din morți odată cu el.

3 Și cu nimeni nu veți vorbi, ci veți sta ca muți, până va veni vremea, când Domnul vă va da voie să relatați minunile divinității sale.

4 Mai departe arhanghelul Mihael, ne-a poruncit să mergem dincolo de Iordan, într-un loc bogat și frumos, unde am fost mulți cei care am fost înviați din morți, ca mărturie a răstâgnirii lui Hristos.

5 Căci noi am fost înviați numai pentru trei zile ca să sărbătorim paștele domnului, cu părinți noștri și să fim martori lui Hristos Domnul și am fost botezați în sfântul râu al Iordanului. Iar acum ei nu sânt văzuți de nimeni.

6 Aceasta este tot din câte avem voie să spunem; preamăriți-l și dați onoare lui Dumnezeu și pocăitvă-ți, căci el va avea milă de voi. Pace vouă din partea Domnului Dumnezeu Iisus Hristos și Savaot al nostru, al tuturor. Amin. Amin. Amin."

7 Iar după ce au terminat de scris pe două hârti, Carinus a dat ceea ce a scris lui Ana și Caiafa și Gamaliel.

8 Iar Lentius, a dat cele scrise în mâini lui Nicodim și Iosif; și pe loc s-au transformat în două conturi albe și au dispărut.

9 Iar ceea ce au scris ei, fiecare pentru el, au corespuns la perfecție una cu cealaltă scrisoare.

10 Când au auzit Evrei toate aceste declarații ale lui Carinus și Lentius; și-au spus:

"Întrădevar toate aceste lucruri au fost scrise de Dumnezeu și binecuvântat să fie Domnul Iisus, în veci vecilor. Amin."

11 Și au plecat îngrijorați și mâhniți și cu frică, toți la casele lor.

12 Dar imediat aceste lucruri au fost spuse guvernatorului, de către Iosif și Nicodim.

13 Și Pilat spre aducere aminte de judecată, a făcut public aceasta și le-a scris.

Cap. XXII

1 După aceasta, Pilat s-a dus la templul Evreilor și i-a chemat pe toți cei mai mari, pe scribi și pe învățați și i-a luat în capela templului.

2 Apoi a dat poruncă ca toate porțile să se închidă, spunând: "Eu am auzit că în acest templu aveți o carte mare; doresc să mi-o aduceți"

3 Și când cartea a fost adusă de către patru oameni, împodobită cu pietre prețioase și marginile poleite cu aur, Pilat a zis către ei toți: "Vă conjur pe Dumnezeul părinților voștri, care au ridicat acest templu, să nu-mi ascundeți adevărul.

4 Voi cunoașteți toate lucrurile scrise în această carte; spuneți-mi atunci, dacă în scriptură ați aflat ceva în legătură cu acest Iisus, pe care la-ți răstâgnit; și când ar fi trebuit el să vină, arătați-mi."

5 Atunci fiind jurați, Ana și Caiafa, au dat ordin să iese toți din capelă.

6 Apoi au închis ușile templului și a capelei și au zis către Pilat: "Tu ne-ai pus să jurăm, judecătorule, pe templul acesta și să-ți spunem adevărul.

7 După ce l-am răstâgnit pe Iisus, ne știind că este Fiul lui Dumnezeu, ci

21

crezând noi că el toate minunile ce le-a făcut, le-a făcut prin vreo magie.

8 Dar ne-am convins uni pe alți; și am stat de vorbă cu mulți drepti de-ai noștri, care ne-au spus că l-au văzut după moarte cum stă de vorbă cu ucenici săi iar apoi s-a înălțat la cer;

9 Și am văzut încă doi martori pe care Iisus i-a înviat din morți și care ne-au spus despre multe lucruri ciudate pe care Iisus le-a făcut printre cei morți, despre care noi avem mărturie scrisă în mâinile noastre.

10 Și obiceiul nostru este să deschidem anual această carte sfântă, în fața adunări și să cercetăm sfaturile lui Dumnezeu.

11 Și noi am găsit în prima din cele șaptezeci de cărți, un loc, unde arhanghelul Mihael vorbește celui de-al treilea fiu al lui Adam primul om; unde spune că după

cinci mii cinsute de ani* (*vezi cartea I a lui Adam și Eva*), Hristos Fiul lui Dumnezeu, cel mai iubit, va veni pe pământ;

12 Atunci noi ne-am dat seama că probabil el era acel Dumnezeu al lui Izrael, care a vorbit cu Moise și i-a spus să facă chivotul; de două măsuri și jumătate lungimea și o măsură și jumătate lățimea și tot la fel, o măsură și jumătate înălțimea.

13 Această măsură de cinci și jumătate, a chivotului, noi am priceput că aceasta înseamnă că în cinci mii cinsute de ani, el va veni în chivotul trupului său*;

14 Astfel scriptura noastră mărturisește că el este Fiul lui Dumnezeu și Regele lui Izrael.

15 Și după toate suferințele lui, mai mari peste preoți noștri, au fost surprinși de semnele care au fost făcute și am deschis cartea și am cercetat toate generațiile până la Iosif și Maria, mama lui Iisus, presupunând că este din seminția lui David.

16 Și am găsit cartea creației, când a fost făcut cerul și pământul și primul om, Adam; și de atunci și până la potop au fost două mii două sute doisprezece ani.

17 Apoi de la potop la Avram, au fost nouă sute doisprezece ani și de la Avram la Moise patru sute treizeci. Iar de la Moise la David regele, cinci sute zece ani. Apoi de la David la robia Babiloniană au fost cinci sute de ani, iar de la robia Babiloniană la Hristos patru sute de ani.

18 În total cinci mii cinci sute de ani. Așa s-a făcut că Iisus pe care noi l-am răstâgnit, este Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu și adevăratul Atotputernic al lui Dumnezeu."

În numele Sfintei treimi aceste fapte ale Savaotului Iisus Hristos, au fost găsite de către împăratul Teodosius cel Mare la Ierusalim, în holul lui Pontiu Pilat, printre cărțile publice, lucruri care s-au întâmplat în al nouăsprezecilea an al domniei lui Tiberiu Cezar, Împăratul Roman și într-al șaptesprezecilea an al domniei lui Irod, fiul lui Irod rege în Galileea, la opt Aprilie care este ce-a de-a douăzeci și treia zi de Martie CCIID a Olimpiadei, când Iosif și Caiafa au fost mai mari peste Evrei. Scrisă în Evreiește de Nicodim; ce s-a Întâmplat după răstâgnirea lui Hristos.